

Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam tái khẳng định Việt Nam “không đi với nhóm này chống lại nhóm kia; không tham gia các liên minh gây chia rẽ, căng thẳng”.

Trọng đưa ra lập trường này tại Hội nghị Ngoại giao lần thứ 27 tổ chức tại Hà Nội ngày 12-12 (2011), 8 ngày trước khi Phó Chủ tịch Quốc Hội Trung Hoa Tổng Cộng Bình thăm chính thức Việt Nam từ ngày 20 – 22/12 (2011).

Tổng Cộng Bình, sinh năm 1953 còn là Phó Chủ tịch Quân ủy Trung ương, đứng hàng thứ nhì trong hàng ngũ lãnh đạo Trung Cộng và là người sẽ thay Hồ Cẩm Đào lãnh đạo đất nước trên 1 thập kỷ vào năm 2013.

Bên tin của Bộ Ngoại giao Việt Nam cho biết họ Tổng thăm Việt Nam do lợi ích của Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam và Phó Chủ tịch Quốc Hội Nguyễn Tấn Doan.

Nhưng đây là chuyện đi Việt Nam để ưu tiên của một Lãnh đạo cao cấp nhất Trung Hoa kể từ khi Nguyễn Tấn Dũng, Thủ tướng Việt Nam công khai xác nhận chủ quyền bất đồng chủ quyền Việt Nam trên quần đảo Hoàng Sa đã bị Trung Hoa dùng vũ lực chiếm mất năm 1974, khi ủy thác quyền kiểm soát của Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa miền Nam Việt Nam.

Dũng cũng xác định chủ quyền của Việt Nam trên quần đảo Trường Sa, nơi Trung Cộng đã chiếm 7 đảo đá ngầm từ năm 1988.

Hiện nay theo lời Dũng, Việt Nam kiểm soát 21 đảo ở Trường Sa và “còn xây dựng thêm 15 nhà giàn ở khu vực bãi Trường Chính để khống chế nhấc quyền của VN ở vùng biển này”.

Ngoài Trung Quốc, Việt Nam còn tranh chấp quyền với Đài Loan chiếm 1 đảo nhỏ và Philippines chiếm 5 đảo. Mã Lai Á và Brunei cũng đòi quyền trên vùng biển nhưng không gì đảo nào.

Tại Phiên họp của Quốc Hội ngày 25/11 (2011), Dũng tuyên bố: “Việt Nam khống chế nhấc có đủ căn cứ và pháp lý và lịch sử khống chế nhấc rằng quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa là thuộc chủ quyền của Việt Nam. Chúng ta đã làm chủ thực sự, ít nhất là từ thế kỷ 17, chúng ta làm chủ khi hai quần đảo này chưa có bất kỳ một quốc gia nào....”

“...Lập trường nhất quán của chúng ta là quần đảo Hoàng Sa thuộc chủ quyền của Việt Nam. Chúng ta có đủ căn cứ pháp lý và lịch sử để khống chế nhấc điếu này. Nhưng chúng ta chủ trương đàm phán, giải quyết, đòi hỏi chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa bằng biện pháp hòa bình. Chủ trương này của chúng ta phù hợp Hiến chương LHQ, Công ước luật biển, Tuyên bố DOC (Tuyên bố ràng buộc của các bên ở Biển Đông, Declaration Of Conduct)...”

“...Chủ trương của chúng ta đối với thực hiện chủ quyền ở quần đảo Trường Sa như thế nào? Tôi muốn nói rõ chủ trương nghiêm túc thực hiện Công ước Luật Biển, Tuyên bố DOC và các nguyên tắc thỏa thuận mà đây đã ký kết giữa Việt Nam và Trung Quốc.”

Các Nguyên tắc mà Dũng đề cập đến gồm có 6 điểm ký kết giữa Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí thư và Hội Chủ tịch Đào, Chủ tịch Quốc Hội Trung Hoa ngày 11/10 (2011) tại Bắc Kinh, trong đó có vấn đề “hợp tác cùng phát triển” trên các vùng biển tranh chấp giữa 2 nước đã bỏ dằn lặt trong và ngoài nước lên án Trường Sa nhưng đòi hỏi phi pháp của Hội Chủ tịch Đào, vì đó là vùng đất quyền kinh tế của Việt Nam ở Biển Đông.

Hai điếu quan trọng này vi phạm nguyên văn như sau :

4. “Trong tiến trình tìm kiếm giải pháp bền và lâu dài cho vấn đề trên biển, trên tinh thần tôn trọng lẫn nhau, đối xử bình đẳng, cùng có lợi, tích cực bàn bạc thảo luận với những giải pháp mang tính quá độ, tạm thời mà không ảnh hưởng đến lập trường và chủ trương của hai bên, bao gồm việc tích cực nghiên cứu và bàn bạc với vấn đề hợp tác cùng phát triển theo những nguyên tắc đã nêu tại điểm 2 của Thỏa thuận này.”

5. “Giải quyết các vấn đề trên biển theo tinh thần tuân thủ tiến trình, đối trọng khó sau. Việc bồi đắp thúc đẩy đàm phán phân định vùng biển ngoài khơi Việt Nam B, đồng thời tích cực bàn bạc với vấn đề hợp tác cùng phát triển tại vùng biển này. Tích cực thúc đẩy hợp tác trên các lĩnh vực ít nhạy cảm như bảo vệ môi trường biển, nghiên cứu khoa học biển, tìm kiếm, cứu hộ cứu nạn trên biển, phòng chống, giảm thiểu thiệt hại do thiên tai. Nâng cao tăng cường tin cậy lẫn nhau để tạo điều kiện cho việc giải quyết các vấn đề khó khăn hơn.”

Như vậy, chuyến thăm Việt Nam của Tổng Công nhân Bình từ 20 đến 22/12 (2011) không nên coi là ngày viếng thăm xã giao bình thường mà chủ chốt còn có giá trị tuyên bố về chủ quyền hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Nguyễn Tấn Dũng.

TRƯỜNG NÓI GÌ ?

Những lời của chuyến thăm Việt Nam của Tổng Công nhân Bình có liên quan đến lời tuyên bố “đón đầu” của Nguyễn Phú Trọng tại Hà Nội ngày 12/12 (2011) không ?

Tại Hội nghị Ngoại giao lần 27 có mặt tất cả các Đới sự và Tham tán Ngoại giao nước ngoài, đồng tài : “Chủ động, tích cực hội nhập quốc tế và triển khai đồng bộ, toàn diện hoạt động đối ngoại, góp phần thúc đẩy quan hệ Việt Nam - Nghề nghiệp Đới sự và trong XI của Đới sự” đã được thảo luận.

Trường đã nói với đồng ngữ “tai mắt” của đồng nghiệp nước ngoài lần đầu tiên khi lên chức Tổng Bí thư đồng tháng 1/2011 rằng : “ Hội nghị của chúng ta hợp vào một thời điểm khá đặc biệt. Năm 2011 vừa tròn 20 năm thành lập Cộng đồng lãnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội (Cộng đồng lãnh năm 1991), 25 năm nhân dân ta tiến hành toàn diện công cuộc đổi mới do Đới sự ta khởi xướng và lãnh đạo, đất nước đang thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử cả về đời sống và đời ngoại.”

Vậy thành tựu đối ngoại trong ¼ Thế kỷ qua đã đem lại những kết quả gì ?

Thành quả lớn nhất của thập niên 80, theo lời Trần Hưng là Việt Nam : “ Đã đẩy lùi được chính sách cô lập và chính trị , bao vây và kinh tế đối với nước ta, đem lại những mối quan hệ với các quốc gia, kể cả các cường quốc và các trung tâm hàng đầu thế giới.”

Thật ra Việt Nam đã bước phải “Đội mồi hay là chết”, theo lời Đỗ Mười, Tổng Bí thư Đảng Khóa VII, sau 10 năm mê muội áp đặt đường lối kinh tế chuyển, tập trung bao cấp theo kiểu Liên Xô đã làm cho dân chúng đói nghèo, kinh tế kiệt quệ .

Sau khi Việt Nam đưa cho dân tự do làm ăn và mở cửa mở thị trường ngoại quốc vào buôn bán , cộng đồng thế giới đã đáp lại lời mời của Nguyễn Văn Linh, Tổng Bí thư Đảng VI nên Việt Nam đã hội nhập.

Áp lực cộng minh và cô lập Việt Nam của Quốc tế cũng được gỡ bỏ sau khi Việt Nam, do áp lực nước ngoài tái lập bang giao của Trung, đã rút quân khỏi Cao Miên sau 10 năm xâm chiếm nước này.

Báo cáo chính thức cho biết Việt Nam có 15 ngàn binh sĩ thiệt mạng và trên 30 ngàn người khác bị thương. Quân Miên Khmer cũng thiệt hại tới hàng ngàn . Những số thương vong khổng lồ của đôi bên sẽ chứng bao giờ được tìm thấy vì bên nào cũng giấu kín.

Vì vậy nước Trung báo Việt Nam “đã đẩy lùi được chính sách cô lập và chính trị , bao vây và kinh tế “ của Thế giới, đem lại bầu trời Hoa Kỳ là nói không.

Trong diễn văn ngoại giao quan trọng này, Trần Hưng cũng đã nhắc lại lần đầu tiên về những ngoại giao của Việt Nam đã quy định nội dung Hội nghị XI tháng 1/2011 là :“Thực hiện nhất quán đường lối đối ngoại độc lập, tự chủ , hòa bình, hợp tác và phát triển; đa phương hóa, đa dạng hóa quan hệ , chủ động và tích cực hội nhập quốc tế ; là bạn, đối tác tin cậy và thành viên có trách nhiệm trong cộng đồng quốc tế ; vì lợi ích quốc gia, dân tộc, vì mối quan hệ Việt Nam xã hội chủ nghĩa giàu mạnh.”

Tuy nhiên Trung cũng thận trọng khi nói đến những hàng hóa Cuộc cách mạng hoa nhài ở Bắc Phi và Trung Đông thì họ đã từ năm 2011 và hiện còn tiếp diễn ở Syria rằng: “Trên thế giới, hòa bình, hợp tác và phát triển vẫn là xu thế lớn, là đòi hỏi bức xúc của các quốc gia, dân tộc. Toàn cầu hóa là một xu thế khách quan, có cơ sở tích cực và tiêu cực, và có hợp tác và có đấu tranh. Những chuyển biến đang diễn ra, sâu sắc và kinh tế chính trị đang tác động, làm những hàng hóa, thậm chí làm thay đổi diễn biến của hàng hóa và quan hệ giữa các quốc gia. Ở khu vực đang diễn ra những xung đột xã hội nghiêm trọng mà nổi lên trong thời gian gần đây là những rung động ở Bắc Phi, Trung Cận Đông; các cuộc xung đột vũ trang, chiến tranh cục bộ, sẵn sàng thiêu đốt bên ngoài; nạn khủng bố, tranh chấp lãnh thổ, kẻ càn trên biển, chạy đua vũ trang, các yếu tố đe dọa an ninh phi truyền thống, thậm chí thiên nhiên diễn ra gay gắt, phức tạp làm cho thế giới trở nên bất an hơn.”

Do đó, Trung yêu cầu: “Ngành ngoại giao cần phải hợp chặt chẽ với các bộ, ban, ngành hữu quan, đẩy mạnh hoạt động ngoại giao nhân dân, tranh thủ sự đồng tình ủng hộ của bạn bè quốc tế; đồng thời tăng cường đấu tranh đấu luồn, đấu tranh pháp lý bằng những luật lệ của số bên cũng như thông qua đối thoại xây dựng, bình đẳng nhằm phân bác, đẩy lùi những luận điệu xuyên tạc dèm pha chiêu bài “dân chủ, nhân quyền”, can thiệp vào công việc nội bộ của nước ta.”

Liên quan đến các tranh chấp chủ quyền biển đảo với Trung Hoa và các nước trong khu vực ở Biển Đông, Trung nói rằng: “Ngành ngoại giao có trách nhiệm chủ yếu trong việc triển khai đàm phán để tìm kiếm giải pháp cho những tranh chấp trong khuôn khổ song phương trên cơ sở liên quan chủ yếu hai nước, và đa phương trên những vấn đề liên quan tới nhiều nước, nhiều bên, trên cơ sở luật pháp quốc tế, nhất là Công ước Liên hiệp quốc về Luật Biển năm 1982 và Tuyên bố về ứng xử trên Biển Đông giữa ASEAN và Trung Quốc (DOC), đồng thời cùng các nước hữu quan sớm soạn thảo Bộ Quy tắc ứng xử (COC).

Thật ra điều Trung nói không có gì mới, những điều đã đưa ra trước ngày Tập Cận Bình đến thăm Việt Nam có ý nghĩa như xác định lại rằng cuộc tranh chấp giữa Việt Nam và Trung Hoa phải dựa trên quy tắc theo Luật pháp Quốc tế và những gì Trung Hoa đã cam kết khi ký DOC (Declaration Of Conduct) tại Nam Vang (Cao Miên) năm 2002.

Trung Hoa là nước vi phạm nghiêm trọng DOC và tìm mọi cách không cho luật lệ của Hiệp hội các nước Đông Nam Á (Association of South East Asia Nations, ASEAN) để hoàn thành Bộ Quy tắc ứng xử (Code Of Conduct, COC), có tính cách pháp lý ràng buộc các bên liên quan.

Ngoài ra, Trung cũng nhắc cán bộ ngoại giao phải: “Tích cực, chủ động phối hợp với các bộ, ban, ngành và địa phương liên quan tiếp tục thực hiện Nghị quyết 36 của Bộ Chính trị (khóa IX) và công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài. Quan tâm đẩy mạnh công tác bảo vệ công dân Việt Nam ở các nước trong bối cảnh số lượng ngày càng đông, địa bàn ngày càng rộng, vốn đầu tư phát triển ngày càng nhiều.”

Nghị quyết 36 ra đời năm 2004, nhưng Nhà nước CSVN đã hoàn toàn thất bại trong chính sách chiêu dụ Trí thức và giúp nước. Các thế lực gia Việt Nam và nước bị tiến đầu tư chủ động trên đầu ngón tay và không sao thực hiện các hội đoàn để tổ chức minh cho đảng CSVN trong các Công đồng người Việt ở nước ngoài.

Các nước tuyên truyền bằng sách báo, truyền thanh, truyền hình cũng bỏ lu mờ truyền làn sóng báo, đài của người Việt lưu vong khắp nơi.

Ngoài ra, Trung còn yêu cầu cán bộ Ngoại giao hãy: “Cùng với các ngành hữu quan làm tốt hơn nữa công tác thông tin, tuyên truyền đối ngoại, góp phần nâng cao giá trị Việt Nam trong cộng đồng bè và nhân dân thế giới. Thông qua các phương tiện và hình thức thông tin, tuyên truyền, làm cho thế giới hiểu biết đúng về đất nước và đối ngoại của Đảng và Nhà nước ta.”

Làm sao mà Ban Tuyên giáo của đảng có thể làm được khi mà các cuộc đàn áp người dân yêu nước bị tình cảnh Trung Âu âm mưu xâm lược bị đàn áp dã man trước mắt người ngoại quốc ở Sài Gòn và Hà Nội trong hai tháng 8 và 9 (2011).

Ban mặt Việt Nam trên thế giới cũng đã rút trở lại khi lên tiếng phản nên không đáp ứng tôn giáo, bất giam nhưng người mua thực hiện quy định do tổ chức, do ngôn luận, do hợp pháp, hợp lý và bị tình hình Hiện pháp đã quy định.

Số thiêu lượng thiến của guồng máy tuyên truyền của nhà nước CSVN đã bị nhân dân thế giới yêu chuộng tự do, dân chủ lật đổ năm qua. Vậy mà, trong lễ phát biểu ngày 12/12 (2011) của Nguyễn Phú Trọng tại Hội nghị Ngoại giao 27 vốn còn mang nặng “tính công an nghi ngờ do thám”, khi ra lệnh cho cán bộ ngoại giao phải: “Cẩn giác trước những mặt trái của kinh tế thị trường, mặt của hội nhập, trước những cám dỗ của tiền tài, lợi ích vật chất và những

Tác Giả: Phạm Trán

Thứ Tư, 21 Tháng 12 Năm 2011 05:26

måu toßn, cßm bßy cßa cßc thß lßc xåu.”

Hay phßi : “Trßnh phißn dißn, cßc đßan, nhßn mßnh mßt chißu hoßc tß cßc nßy nhßy sang cßc khßc.”

Vßy chßnh sßch ngßai giao đßc gßi lß “chß đßng vß tßch cßc hßi nhßp qußc tß ; lß bßn, đßi tßc tßn cßy vß thßnh vißn cß trßch nhißm trong cßng đßng qußc tß” cß cßn gißa trß gßi khßng, hay đß lß đßi uß đßi trß ? -/-

Phßm Trán
(12/011)